

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. VII. Quid sit Acedia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

quando fit signis, ut naso rugato, labiis extensis
&c. intendendo proximi confusionem: quæ sit
gravis, vel saltem proximus eâ graviter contu-
mescitur, mortalia sunt, *Bonac. Mol. Baldel. l. 3. de
Ecc. ex S. Thom.* Circa quæ Nota: Quod qui pro
contumeliam læsit alterius honorem, teneatur
hunc restituere, etiam si fama non sit læsa. Hoc
autem fieri potest, vel per honorificam, & am-
icam salutationem, vel invitationem ad mensam
vel petitionem veniæ: (etiam subinde flexis ge-
nibus, & coram testibus) prout læsio fuit gravi-
v. *Card. de Lugo d. 15. num. 53* Adde, quod con-
tumeliæ mortalis qualitatem in confessione ex-
plicare, non sit necessarium, ut contra *Fill. de
docet Azor, Sa, Mol, Card. de Lugo d. 16. de peccatis
numer. 269.*

VI. Maledictio, quâ quis optat, vel imprecatur
alteri malum, sub ratione mali, est ex genere
suo mortale.

VII. Rixæ, si modum non excedant, uti & lesi-
viciæ pugnæ, veniales sunt, secus, si progrediantur
ad seditiones, vulnera, cædes. Suntque hæc
communiter peccata ex parte incipientis rixam
alter enim potest se defendere cum moderamine
inculpatæ tutelæ.

DUBIUM VII.

Quid sit Acedia?

Resp. Acedia sive animi tædium, potest ex
D. Tho. 2. 2. q. 35. a. 2. dupliciter usurpari. 1. Ge-
neraliter, pro omni animi remissione in exerci-
tio virtutum, eo quod labor aliquis sit adjunctus
2. Par-

2. Particulariter, pro tristitia & tædio de divina amicitia, eo quod per virtutum exercitia laboriosa servari debeat, & sic amicitiam illam non curet. *Vnde resolvuntur.*

I. Acedia accepta primo modo, tum demum est peccatum mortale cum ideo committitur opus vitium sub mortali.

II. Acedia accepta secundo modo, ex se est mortale: quia repugnat charitati Dei,

Ex quo de filiabus Acediæ quoque facillè judicari potest, quæ sunt sequentes.

I. Malicia, quâ quis odio habet bona spiritualia, & vellet ea non esse: aut quâ ipsum poenitet benefecisse, vel implevisse id, quod tenebatur: aut quâ contemnit Dei beneficium, v.g. desiderando se non fuisse natum, aut agnovisse Christum, &c. Est autem ex genere suo mortale.

II. Pusillanimitas, & desperatio de salute, quæ mortale quoque est.

III. Rancor, quo in sunt fastidio, qui ad spiritualia inducunt.

IV. Torpor, cum bona fiunt, non cum debito fervore.

V. Evagatio mentis, quâ quis in exercitio spiritualium evagatur circa illicita: sive per cogitationem, & dicitur curiositas: sive per locutionem, & dicitur verbositas: sive per inquietudinem, & dicitur inquietudo: quæ communiter sunt venialia, v. D. Thom. q. 35. Laym. l. 2. c. 3. c. 9. Tol. 18.

Culpabilis autem evagatio, mortalis erit, quando notabilis est, & attentio requiritur ad implen-

Z

implen-

implendum præceptum obligans sub mortali, v. g. in recitandis horis canonicis, celebranda, audienda Missa. *Regm. Palaus de char. t. 5. d. p. 3. Trul. l. 1. c. 6. d. 1. contra Tambur. de exp. sacrif. l. 2. c. 3. ubi docet, distractum esse voluntariè, & per notabile tempus inter sacrificandum extra Canonem, esse tantum veniale, licet constet, sub Canone, præsertim circa consecrationem esse mortale, propter gravem irreverentiam, periculum erroris.*

Dixi, *ad implendum præceptum*, nam in oratione vel non præcepta, vel sub obligatione tantum veniali, est peccatum veniale tantum. *S. Thom. Navar. Suar. Less. l. 2. cap. 37. d. 11. in nullum, si non tam intendat orare, quam verba precum recitando, pio exercitio se occupare, quia non formaliter, sed materialiter tantum orat; v. g. cum quis manibus laborans, plannos, aliaque preces recitat, aut cantat, non animo orandi, sed cavendi cogitationes*

vanas, vel recreandi se, Sanch. conf.

p. 2. l. 7. c. 2. d. 31. Tr. l. 1. c. 7.

d. 10. v. supra l.

4. c. 2. d. 2.

oo)oo

LIBER